

Kozmik Saatçi

Yavuz DEMİRKIRAN

Kozmik Saatçi

Yavuz DEMİRKİRAN

Yıldızların kıyısındaki sıcacık atölyesinde, Kozmik Saatçi küçücük pirinç bir dişliyi parlattı. Beyaz saçları bulut gibi havada süzülüyor, uzun mavi paltosu çalışırken hışırdıyordu. Sevimli mavi gözleri ve kıvrık beyaz bir bıyığı vardı. Galaksinin her yerinde, saatleri durduğunda insanlar onu çağırırdı. Alet kemerini kuşandı ve küçük roket gemisiyle yola çıktı.

Saatçi her renkten gezegeni ziyaret etti. Bir gezegende saatler çok hızlı çalışıyordu, o da sarkaçlarını yavaşça çevirerek yavaşlattı. Bir başkasında çok yavaş çalışıyorlardı, o da yaylarını sıktı. Yanlış tonda öten guguklu saatleri ve yanlış yönü gösteren güneş saatlerini tamir etti. Alnındaki yuvarlak pirinç gözlükleriyle her zaman yardım etmenin bir yolunu bulurdu.

Bir g n haritasında tuhaf bir sinyal yanıp s nd . İki g ne i olan bir gezegenden geliyordu. Saat i oraya daha  nce hi  gitmemi ti. Alet kemerini ba ladı,  izmelerini kontrol etti ve yıldızların arasından u tu. Yakla tık a g ky z nde d nen iki parlak g ne  g rd . Gezegen sıcak, altın bir  lıkla parlıyordu.

İndiğinde küçük bir yaratık onu karşılamaya koştı. Bu, soluk lavanta rengi tenli, turuncu püsküllü saçlı ve kocaman kehribar gözlü Pip'ti. Pip yeşil yamalı bir tunik ve kırmızı bir atkı giyyordu. "Sen saatçisin!" diye sevindi Pip. "Saatlerimiz durdu ve nedenini bilmiyoruz!" Saatçi gülümsedi ve Pip'in peşinden köye gitti.

Köy, hepsi farklı zamanlarda durmuş saatlerle doluydu. Bazıları öğleni, bazıları gece yarısını gösteriyor, bazıları ise sadece daireler çiziyordu. Saatçi başını kaşdı. Saatlerin böyle davrandığını hiç görmemişti. Sonra turuncu çizgili cübbeli uzun boylu bir figür öne çıktı. Bu, uzun siyah örgülü ve yanağında gümüş bir yıldız izi olan köyün yaşlısı Güneş Arayıcı'ydı.

"Hoş geldin, Saatçi," dedi Güneş Arayıcı sıcak bir sesle. "Gezegенimizin iki güneşı var. Farklı zamanlarda doğup batıyorlar, bu yüzden günlerimiz tuhaf. Bir güneş yukarıdayken diğeri aşağıda olabiliyor. Eski saatlerimiz iki güneşe de ayak uyduramıyor ve şimdi tamamen durdular." Saatçi dikkatle dinledi, gür kaşları düşünceden çatılmıştı.

Saatçi alet kemerini açtı ve köyün saatlerini inceledi. Dişlilerini temizledi, yaylarını yağladı. Ama onları kurduğunda bir an tik tak ettiler ve sonra yine durdular. İki güneş, saatlerin takip edemeyeceği şekillerde hareket ediyordu. Pip kocaman kehribar gözleriyle izliyordu. "Onları tamir edebilir misin?" diye sordu Pip. Saatçi emin değildi.

O gece saatçi bir tepede oturdu ve iki güneşi izledi. Bir güneş batarken diğeri hâlâ yüksekteydi. Gökyüzü pembe ve altın rengine döndü. Eski saatlerin tek bir güneş için yapıldığını fark etti. Bu gezegenin tamamen farklı bir şeye ihtiyacı vardı. Zamanı ölçmenin yeni bir yolunu icat etmesi gerekiyordu.

Ertesi sabah saatçi Güneş Arayıcı ile Pip'i çağırdı. "Bir fikrim var," dedi. "İki güneşi de takip eden bir saat yapacağız." Güneş Arayıcı'nın gözleri kocaman açıldı. "İki güneş için bir saat mi?" diye sordu. Saatçi başını salladı. "Her güneş için bir tane olmak üzere iki akrebi olacak. Ve gün doğumları ile gün batımları arasındaki zamanı yeni bir şekilde gösterecek."

Saatçi ve Pip malzemeleri topladı: parlak pirinç, ısıltılı dişliler ve güneş ışığında parlayan özel bir kristal. Güneş Arayıcı güneşlerin yollarının haritasını getirdi. Birlikte günlerce çalıştılar. Pip aletleri uzattı, Güneş Arayıcı güneşlerin hareketlerini okudu ve saatçi her parçayı özenle yerleştirdi. Bütün köy izlemeye ve yardım etmeye geldi.

Sonunda saat hazırıldı. Uzun ve yuvarlaktı, her güneş için bir tane olmak üzere iki yüzü vardı. Birinci güneş doğduğunda bir akrep hareket etti. İkinci güneş doğduğunda diğer akrep hareket etti. Saat düzenli olarak tik tak ediyor, iki güneşle de zamanı tutuyordu. Köylüler şaşkınlıkla soluk aldı. Eski saatleri bunu hiç yapmamıştı.

Saatçi yeni saati kurdu ve saat çalmaya başladı. Ses yumuşak ve netti, sanki iki çan birlikte çalıyordu. Köylüler sevinçle bağırdı ve dans etti. Pip yerinde zıpladı, turuncu saçları hopluyordu. Güneş Arayıcı gülümsedi ve "Bize günlerimizi ölçmenin yeni bir yolunu verdin," dedi. Saatçi'nin mavi gözleri parladı.

Saatçi aletlerini topladı ve gitmeye hazırlandı. Mutlu köylülere baktı ve şöyle dedi: "Farklı yerler farklı çözümlere ihtiyaç duyar. Bir gezegende işe yarayan bir şey başka bir gezegende işe yaramayabilir. Ama biraz dinlemek ve ekip çalışmasıyla her zaman bir yol bulabiliriz." Güneş Arayıcı başını salladı. "Bize bunu öğrettin," dedi.

Pip saatçinin bacağına sarıldı. "Geri gelecek misin?" diye sordu Pip. Saatçi Pip'in turuncu püsküllü saçlarını okşadı. "Ne zaman bana ihtiyacın olursa," dedi. Roket gemisine tırmandı ve el sallayarak vedalaştı. Uzaklaşırken yeni saatin iki güneşin ışığında parladığını ve aşağıdaki köy için kusursuz zamanı tuttuğunu gördü.

Atölyesine dönen saatçi duvarına yeni bir harita ekledi—iki güneşli gezegenin haritasını. Sevinç çılgınlıklarını ve mutlu yüzleri hatırlayarak gülümsedi. Dışarıda, her biri kendine özgü tuhaf zamana sahip daha birçok gezegen olduğunu biliyordu. Ve o, her seferinde bir saat olmak üzere yardım etmeye hazır olacaktı.

Ve eğer bir gün arkasında yıldız tozu izi bırakan bir roket gemisi görürsen, iyice bak. Beyaz bıyıklı ve mavi paltolu Kozmik Saatçi'yi, başka bir saati tamir etmeye giderken görebilirsin. Çünkü o bilir ki her yer özeldir ve her sorunun bir çözümü vardır—yeter ki onu bulacak kadar nazik, meraklı ve sabırlı ol.